

Vesnička v bajkalském pohoří v Janových dobách a dnes.

voda je tak strašně ledová, že se nezmůžeme ani na to. Roztrpčenost nad vlastní změkčilostí nespraví ani zásoba předražených uzených omulů v mastném papíře, jejichž rybí zápach se v našich krosnách usadí až do konce našich dnů. Jakmile začne lít jako z konve, následujeme Němce a naskakujeme do *maršrutky*. V přetopené dodávce celkem dlouho zápasím s nechtutí vytáhnout deník. Notorické srovnávání naší expedice s Janovou cestou se mi začíná zajídat. Po černém sešitě sahá nakonec až Petr, který se pocity vlastního selhání nechává unášet podstatně méně než

Právě toho je důkazem i Listvjanka, městečko, do něhož se toho půvabného rána plavíme přívozem z Port Bajkalu přes Angaru za 60 rublů. Šňůra hotelů roztažených podél hlavní silnice je jednou velkou přehlídkou učesaného, krotkého dobrodružství. Neony turistických kanceláří nabízejí hloubkové ponory, rybaření na zamrzlém Bajkale nebo – prý velmi žádanou – projížďku autem po ledě. Růžové a oranžové hotýlky s načančanými balustrádami v duchu toho nejlepšího z podnikatelského baroka devadesátých let ostře kontrastují s tlumenými barvami krajiny okolo. Na tržišti s uzenými omuly potkáváme skupinu německých turistů, ostentativně otrávených, že to na Bajkale vypadá jako v Chorvatsku. Vyprávíme jim o půvabném Port Bajkalu, ale zájem ztroskotá na otázce, co se tam dá dělat. „Nic,“ odpovídám, „toulat se.“ Skupinka obratem nasedá do nejbližší *maršrutky* směrem na Irkutsk.

V lůně nevkusných dovolenkových tretek i já bojuju s pocitem hořkosti. Vidět svět Janovými očima se tady v Listvjance prostě nedá. Původní plán bylo zaplavat si v Bajkalu, ale

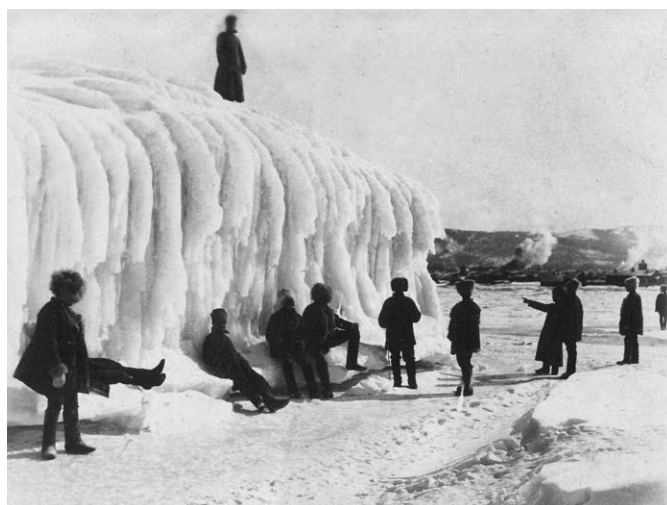
já. Má také v rodině legionáře, ale většinu života mu to bylo z duše jedno.

25. května 1918 ráno staví ešelon ve stanici Inokentěvskaja, asi 7 verst před Irkutskem. Toho času stál na této staničce vlak inženýrské roty 2. divize a ešelon dělostřelectva. Posléze přijel i aviatický vlak se 4. rotou 7. pluku, který byl v Krasnojarsku napaden bolševiky a podroben prohlídce. Při prohlídce dopouštěli se bolševici násilí a krádeží. Odebrali aeroplány, mnoho zbraní, vyloupili dílny ešelonu a jednotlivým bratřím prohlíželi kufry i kapsy.

Té doby kolovalo mnoho zpráv o incidentech československé části s bolševiky v Penze, Čeljabinsku, Omsku, Novo-Nikolajevsku (dnešní Novosibirsk) atd., a zmíněná již událost s aviatickým ešelonem v Krasnojarsku dala tušiti, že i projezd Irkutskem nebude bez zádržky neb konfliktu.

Jednání bolševiků stávalo se stále a stále vyzývavější. Bylo jisto, že zadržování ešelonů na celé magistrále je úmyslné a podporováno bolševickou vládou.

26. května o jedné hodině odpoledne odejel ešelon dělostřelectva na Irkutsk. Ještě před odjezdem přicházeli mnozí bratři dělostřelci do druhých ešelonů a prosili o bomby, ježto jiné zbraně neměli a jako by tušili, že v Irkutsku se něco stojí. Skutečně brzy po odjezdu ešelonu přiběhl jeden bratr z ešelonu podkapitána Hoblíka, jedoucí

Zamrzlé jezero Bajkal.